

In Memoriam

Антоанета Иванова Добрева-Янкова 1962–2011

На 19 януари след дълго боледуване ни напусна завинаги Антоанета Добрева.

Отиде си Тони – мила, чаровна, лъчезарна, красива... Отиде си един прекрасен човек. Тя остави вечен и светъл спомен в сърцата на децата и съпруга си, на приятелите си, и на всички, които я познаваха и обичаха. Тони беше отдадена на семейството си. Внасяше в живота на най-близките си обич и ласкавост, топлина и уют, разбиране и подкрепа. Поддържаше в децата си артистичен дух и интерес към изкуството, носеше щастие на съпруга си.

Беше отдадена и на работата си. Като дългогодишен преподавател по музика в Българското училище в Прага, тя създаде вокалната и танцова група „Лира“, която представяше училището на фестивали и концерти, на празници и тържества. С удивително търпение и педагогическа чувствителност Тони помагаше на своите възпитаници да се докоснат до богатството на българските фолклорни ритми, да опознаят традициите и музикалните стилове; караше учениците си да ѝ повярват и да я заобичат. С висок професионализъм и ерудиция подбираше репертоара на групата, който създаваше изключителна атмосфера и предизвикваше възхищението на публиката. Наградите, грамотите и признанията бяха многобройни.

Идеята за училищните коледни благотворителни базари, превърнали се вече в традиция, беше също на Тони. За много хора от българската общност, както и за широката чешка общественост, името на училището беше неразривно свързано с нейното име.

Мила Тони, трудно ми е да повярвам, че правя тази ретроспекция за теб. Абсурдно е, че те няма, защото толкова неща наоколо носят спомени – весели и тъжни, комични и сериозни; дочута мелодия или смях, нечия усмивка или дума, лицата на най-милите ти, улиците и местата,

където сме били...светлите мигове на приятелство. Нищо вече няма да е същото.

В теб имаше затрогващо съчетание от достойнство и възпитание, любезност и сърдечност, добронамереност и душевна деликатност, много искреност и емпатия. Умееше да се радваш на успехите на другите, да търсиш естетика и елегантност в обикновените неща. Много обичаше живота.

Наранявах те и те възмущавах завистта, лицемерието и посредствеността. И въпреки това великодушно се стремеше да преоткриваш доброто в хората. Успяваше да изслушваш чуждите тревоги и да намираш ободрителни думи, макар че в душата ти се промъкваша тъгата и тревогата. И в тежките за теб моменти беше силна, не говореше за болката и страховете си; беше изпълнена с вяра и надежда. Ако е вярно, че след земния път на всяка благородна и светла душа, засява звезда на небето, то твоята звезда, Тони, грее с топла и уютна светлина като усмивката ти. Можем да потънем в мъка и сълзи, и има-

ме право на това, но можем да се опитаме да погледнем на света така, както го гледаше ти – с обич, вяра и с желание за живот.

Благодаря, че те е имало, Тони!

Мир на душата ти!

Луиза Станева